

Серед прийомів з досвіду закордонних колег, які ми використовували у власній освітянській діяльності чи якими плануємо послуговуватися в подальшому, такі:

- щотижнева екскурсія до шкільної бібліотеки, де учні вибирають будь-яку книгу до особистого смаку й читають її самостійно протягом 40 хвилин (між іншим, використовуємо цей прийом як одну з форм позакласної роботи із зарубіжної літератури);

- т. зв. »живі« форми спілкування з книгами, як-от: театралізовані уроки (акцентуємо: значну частку навчального часу в закордонних закладах освіти відводять саме на вивчення п'єс), конкурси виразного читання, поетичні турніри тощо;

- уроки часто нагадують творчу майстерню, в якій можна продовжити той чи той твір, написати твір у стилі того чи того автора; практикується написання творів здебільшого не на абстрактні теми, а про конкретні життєві проблеми;

- ведення щоденникових записів-спостережень за собою і за світом тощо.

Упевнені, що гармонійне поєднання власного досвіду, досвіду вітчизняних колег і досвіду закордонних освітянських партнерів сприятиме вихованню, зокрема на уроках з історії української та зарубіжної літератур в українських закладах загальної середньої освіти справжньої любові до художнього слова, до книги, до живого читання.

Адаменко О.О., Україна
Науковий керівник: Снігурова І.І.
НТУ «ХП»

СЛЕНГ ІТ-ГАЛУЗІ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ

Мова є одним із найважливіших атрибутів культури й ідентичності суспільства. Вона постійно розвивається під впливом суспільства. Для багатьох мов і культур, у тому числі для української мови та культури, сленг виступає як важлива складова змін.

У першому в історії великому тлумачному словнику української мови (СУМ), укладеному колективом працівників Інституту мовознавства АН УРСР під керівництвом академіка І. К. Білодіда й виданому в 1970-1980 роках видавництвом «Наукова думка», знаходимо визначення сленгу як жаргонних слів або виразів, характерних для мовлення людей певних професій або соціальних прошарків, які, проникаючи в літературну мову, набувають помітного емоційно-експресивного забарвлення. З визначення цієї лексичної одиниці стає зрозуміло, що соціальні групи, які більше схильні до творчості та формування нових поглядів, а також ті, хто регулярно стикається зі змінами у своєму мовному середовищі, частіше використовують сленг.

Сленг є невіддільною частиною професійного спілкування в інформаційно-технологічній галузі. Цей факт можна пояснити декількома особливостями цієї галузі.

По-перше, ІТ-галузь відома своєю великою кількістю технічних термінів. Речення може стати доволі громіздким через насиченість термінами та ускладнити сприйняття. Тому в більшості випадків їх замінюють сленговими словами.

По-друге, ІТ-галузь дуже швидко розвивається. Нові поняття часто з'являються в роботі українських фахівців ще до того, як виникають офіційні терміни, які позначають такі інновації. Це також пояснює, чому більшість сленгових слів у галузі є запозиченнями з англійської.

По-третє, більшість ІТ-компаній прагнуть створити дружню, творчу та рівноправну атмосферу для своїх працівників і уникають використання офіційно-ділового стилю спілкування.

По-четверте, більше 80% фахівців – це люди віком до 35 років, а середній вік ІТ-фахівця – 29 років. Тож для більшості ІТ-фахівців використання сленгу є природним явищем через розповсюдження молодіжного та студентського сленгу.

З популяризацією ІТ-галузі сленг, початково притаманний їй, починає застосовуватися в ширших колах суспільства. З одного боку, це збагачує

мовлення, надає відчуття дотичності до прогресу суспільства, спонукає до вивчення англійської мови. З іншого боку, може призводити до ускладнення сприйняття людьми, незнайомими зі сленгом ІТ-галузі.

Отже, ІТ-сленг має як позитивний, так і негативний вплив на суспільство. Деякі дослідники закликають суспільство відмовитись від використання сленгу, бо вважають його негативний вплив на суспільство критичним. Але це твердження невірне принаймні для ІТ-сленгу. Для поліпшення комунікації потрібно складати та постійно оновлювати словники ІТ-сленгу, зважати під час спілкування на те, що сленг може бути незрозумілим для людей поза ІТ-галуззю.

Бакало Д.О.
Науковий керівник: Сабадир Г.І.
НТУ «ХП»

ЯВИЩЕ МОВНОГО ПУРИЗМУ

Пуризм – це прояв турботи про чистоту літературної мови та культури мовлення. Його основна мета – це утвердити стандартну літературу й науку та очистити її від поза літературних явищ. Взагалі, тема пуризму є досить суперечлива і неоднозначна. Адже всьому властивий розвиток та відхід від минулих понять. Тому із розвитком суспільства, пуризм втрачає свою актуальність через критичні погляди стосовно цієї теми. Проте, давайте розглянемо самий початок зародження цих ідей та що було підґрунтям для їх розвитку та поширення.

Початок створення напрямку «пуризм» пов'язаний з часом його утворення, а саме коли вчені та письменники почали активно вивчати класичні твори та прагнули відтворити їхню стильову чистоту. Загалом розглядалися твори античної літератури та твори латинських авторів. А сам термін «пуризм» з'явився внаслідок праць французького лінгвіста та граматака Клода Фав'єра «*Le purisme dans la littérature*». Основні пункти цього напрямку включають у себе: